

Nr 234.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen angående pension å allmänna indragningsstaten åt förre afdelningsingenjören vid statens järnvägsbyggnader, förre kaptenen vid väg- och vattenbyggnadskåren O. T. W. Stanzéns änka Clara Hedvig Ulrika Stanzén, född Söderhjelm; gifven Stockholms slott den 26 april 1912.

Under åberopande af bilagda utdrag af statsrådsprotokollet öfver civilärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen medgifva,

att förre afdelningsingenjören vid statens järnvägsbyggnader, förre kaptenen vid väg- och vattenbyggnadskåren Oscar Theobald Wilhelm Stanzéns änka Clara Hedvig Ulrika Stanzén, född Söderhjelm, må, räknadt från och med den 1 april 1912, så länge hon lefver ogift, å allmänna indragningsstaten åtnjuta en årlig pension af sexhundra kronor.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kungl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

Axel Schotte.

*Utdrag af protokollet öfver civilärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 26 april
1912.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern STAAFF,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena greve EHRENSVÄRD,
Statsråden PETERSSON,
SCHOTTE,
BERG,
BERGSTRÖM,
friherre AD ELSWÄRD,
PETRÉN,
STENSTRÖM,
LARSSON,
SANDSTRÖM.

Departementschefen, statsrådet Schotte anförde:

Uti en till Kungl. Maj:t ingifven skrift har förre afdelningsingenjören vid statens järnvägsbyggnader, förre kaptenen vid väg- och vattenbyggnadskåren Oscar Theobald Wilhelm Stanzéns änka Clara Hedvig Ulrika Stanzén, född Söderhjelm, anhållit, att pension af allmänna medel måtte beredas henne. Till stöd för ansökningen har sökanden åberopat sin framlidne mans långvariga anställning i statens tjänst samt att hon utan pension af statsmedel måste med oro motse sin ålderdom.

Af ansökningen bifogade handlingar framgår, att Stanzén afidit den 6 mars 1912 samt såsom stärbhusdelägare efterlämnat sökanden, som är född den 10 september 1852, samt fem till myndig ålder komna barn.

Angående sökandens förnögenhetsförhållanden inhämtas af ett i be-
styrkt afskrift företedt bouppteckningsinstrument, att behållningen i boet
efter Stanzén uppgått till 975 kronor 10 öre.

*Järnvägs-
styrelsen.*

Efter remiss har järnvägsstyrelsen den 13 april 1912 afgifvit underdånigt utlåtande i ärendet.

Järnvägsstyrelsen erinrar till en en början därom, att Riksdagen med anledning af nådiga propositioner, som aflåtits med föranledande af under-

dåniga framställningar från styrelsen i skrivelser den 9 november 1893 och den 16 februari 1907, dels år 1894 beviljat Stanzén under vissa betingelser en årlig pension af 1,200 kronor och dels år 1907 medgifvit, att samma pension finge höjas till 2,400 kronor.

Därjämte erinrar styrelsen, hurusom i dess förenämnda underdåniga skrivelser meddelats, bland annat, följande beträffande Stanzén: År 1894 hade han varit anställd vid statens järnvägsbyggnader i 27 år, därunder han under senare tiden uppburit en aflöning af 5,400 kronor, oberäknadt inkvarteringsersättning. I anledning af järnvägsbyggnadens upphörande hade Stanzén under loppet af år 1894 uppsagts från sin befattning samt blifvit den 17 januari 1895 anställd såsom e. o. kontorskriverare vid styrelsens kontrollkontor. I sin anställning därstädes uppbar han på extra stat ett arfvode af 2,400 kronor om året. Till Stanzén hade därjämte utgått ersättning för öfvertidsarbete, som för de sista fem åren före år 1907 utgått med i medeltal 1,000 kronor om året. Under sin tjänstetid vid kontrollkontoret hade Stanzén med hänsyn till det vid rätten att åtnjuta pensionen fästade villkor icke uppburit någon del af pensionen; och enahanda hade förhållandet varit under en tid af sammanlagdt omkring ett år och 11 månader under åren 1897—1900, då Stanzén beredts sysselsättning vid statsbanebyggnaden.

Styrelsen meddelar vidare, att Stanzén från och med den 1 september 1907 upphört att tjänstgöra vid kontrollkontoret och därefter till sin död uppburit den af Riksdagen beviljade pensionen. Såsom ej tillhörande statens järnvägars ordinarie personal har Stanzén emellertid, fortsätter styrelsen, icke kunnat blifva delägare i statens järnvägstrafiks pensionsinrättning och följaktligen ej heller i dess änke- och pupillkassa, hvadan hans änka nu icke kan påräkna någon pension från sistnämnda kassa.

Då af handlingarna i ärendet framgår, att änkan Stanzén saknar tillgångar till nödortftig försörjning, hemställer styrelsen, det tacktes Kungl. Maj:t, såväl med hänsyn till Stanzéns långvariga och väl vitsordade verksamhet i statens järnvägars tjänst som den bekymmersamma belägenhet, hvari hans änka försatts, till Riksdagen aflåta nådig proposition om beviljande åt änkan Stanzén af en årlig pension till ett skäligt ansedt belopp af 600 kronor att utgå från och med den 1 april 1912, så länge hon lever ogift.

Styrelsen erinrar i sammanhang härmed, att Riksdagen tillförene under liknande förhållanden beviljat pensioner åt änkor efter personer, som innehaft anställning vid statens järnvägsbyggnader, såsom år 1890 åt förre materialförvaltaren B. Fredrikssons änka med 400 kronor, år 1901 åt förre ombudsmannen J. O. Olais änka med 500 kronor, år 1903 åt förre nivel-

lören O. H. L. Littkes änka med 500 kronor samt år 1905 åt förre materialförvaltaren A. J. Olssons änka med 400 kronor.

Samtliga dessa af Riksdagen beviljade pensioner äro, yttrar styrelsen slutligen, visserligen till beloppet lägre än hvad här föreslagits för änkan Stanzén, men då såväl Stanzéns aflöning vid järnvägsbyggnaderna som hans pension varit väsentligen högre än hvad som uppburits af förenämnda tjänstemän, håller styrelsen före, att hans änkas pension äfven bör vara högre, så mycket mera som lefnadskostnaderna ej obetydligt stegrats under de senare åren.

Statskontoret.

Statskontoret har uti inforordadt utlåtande af den 18 april 1912 förklarat sig anse billigheten bjuda, att pension beredes sökanden, samt hemställt om beredande af pension åt sökanden å allmänna indragningsstaten, på sätt järnvägsstyrelsen föreslagit.

Departementschefen.

Såsom järnvägsstyrelsen erinrat, har Riksdagen tidigare under förhållanden, som varit likartade med de nu föreliggande, beviljat pension åt ankor efter personer, som innehaft anställning vid statens järnvägsbyggnader.

Med hänsyn härtill samt på grund af hvad i öfrigt blifvit i ärendet anfördt och upplyst, finner jag mig böra understödja den gjorda ansöknings om pension åt kaptenen Stanzéns änka. Mot det af järnvägsstyrelsen föreslagna samt af statskontoret tillstyrkta beloppet af den ifrågasatta pensionen har jag ej något att anmärka.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t ville föreslå Riksdagen medgifva,

att förre afdelningsingenjören vid statens järnvägsbyggnader, förre kaptenen vid väg- och vattenbyggnadskåren Oscar Theobald Wilhelm Stanzéns änka Clara Hedvig Ulrika Stanzén, född Söderhjelm, må, räknadt från och med den 1 april 1912, så länge hon lefver ogift, å allmänna indragningsstaten åtnjuta en årlig pension af sexhundra kronor.

Till denna departementschefens af statsrådets öfriga ledamöter biträdda hemställan tacktes Hans Maj:t Konungen lämna nådigt bifall; och skulle till Riksdagen aflåtas proposition af den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Sölve Berger.